



## Հուսիկ Արա

### Ետ մի՛ արի

Քո գնալու մութից ես չեմ ապրում  
այդքան հեռու.  
վերադարձին լույսը սպանելու է ինձ  
անխնա մոտիկ:

Աշխարհից դատարկ՝  
լիքն եմ քեզնով անբողջովին.  
գաղտնիքն ասա,  
ո՞նց ես ապրում թեթև, հանգիստ,  
ինձ չսիրող օրերիդ մեջ,  
թե մեկ օր հանկարծ չսիրեմ քեզ,  
ես կմեռնեմ այդ և բոլոր օրերի մեջ:

Իմ հեռուն մոտիկ  
քո աչքերում է միայն.  
չկա ուրիշ մի տեղ,  
որ այդքան դու և իմը լինեմ  
ո՛չ երագում, ո՛չ իրական:

Ետ մի՛ դարձիր սակայն,  
փշրելու ես, ինչ մնացել է տաք  
ու երբեք պաղ չդարձող քեզնից,  
ավերելու ես սերը մի քիչ,

որ փրկել էմ քո անհաստատ սրտից,  
և սովորական ես դարձնելու  
այն հրաշքը,  
որ դու էիր և իմն է հիմա:

Ետ մի՛ արի.  
քո գնալու մութի մեջ ես չեմ ապրում,  
բայց վերադարձիդ լույսը սպանելու է ինձ: